

Yaşama Sanatı

– S.Karagöz · 14 Ağustos 2016

YAŞAMA SANATI

Çoğu kimse der ki; "Yaşam, bir savaştır!"

Sakın sen onlara kulak asma oğlum,aslında yaşam bir sanattır.

Onlara kalsa,hayata gözlerimizi ilk açtığımız anda attığımız çığlık da; dünyaya istemsiz gelişimizin bir isyanıdır.

Büyük yanılgı..

Oysa o çığlık, insanoğlunun kendisine sunulan nimetleri görmesiyle birlikte attığı mutluluk çığıdır.

Dünyaya gelişimiz bir tesadüf müdür,değil midir bilinmez ama madem ki geldik,madem ki bu güzellikler bize sunuldu, gözlerimiz son kez kapanana dek bir tablo gibi,bir heykel gibi,bir şiir gibi süslemeliyiz hayatı.Sonra da büyük bir sanatçının saheserini tamamlamasından duyduğu mutlulukla veda etmeliyiz hayata.

Yaşam uzun bir yoldur oğlum,binlerce insanla birlikte yürüdüğümüz.Gün olur yokuş tırmanır kan-ter içinde kalırız,gün olur ardı arkası kesilmeyen virajları dönerken başımız döner.Bazan ayağımız takılır.Tam düşecekken;bir el uzanır ,tutuverir kolumuzdan,alıp götürür içimizdeki korkuyu,çıkartır bizi zirveye.

Biz onlara "DOST" diyoruz oğlum.

Orada gördüğümüz manzara tüm çabalarımızın boş olmadığını ve yalnız başımıza bu yollarla başa çıkamayacağımızı öğretir bizlere.

Yaşam uçsuz bucaksız bir denizdir oğlum.

Başlangıçta korkutur bizi o coşkun sular,ilk adımı atmaya çekiniriz,cesaretimizi toplayıp girmezsek suya,yaşayamayız.

Gün gün daha iyi yüzebilmek için çaba sarfetmeliyiz.

Önce sığ yerlerde yavaşca ,sonra derinlerde dikkatli, daha sonra da açıklarda profesyonelce yüzebilmeliyiz.

Bir gün köpük köpük sularda kulaç atacağız,başka birgün azgın dalgalar çıkacak karşımıza yılmayacağız.

Herzaman yanımızda bir can simidimiz olacak ve yorulunca ona sarılacağız.

Biz buna "SEVGİ!" diyoruz oğlum.

Eğer içimizde sevgi yoksa,başaramayız boğuluruz be oğlum.

Gün gelecek çarşaf gibi denizde koyvereceğiz sırtüstü kendimizi denizin suskun sularına,yerle göğün birleştiği noktada hayatı kucaklayacağız.

İşte bu; büyük bir mücadelenin sonunda kazanmanın verdiği mutluluktur oğlum.

Yaşam üstünde sayısız nimetlerin bulunduğu bir sofradır.

Acıyı,tatlıyı,ekşiyi,tuzluyu mutlaka tatmalı insan.

Yaşam tekdüzeyse eğer insanı sıkır,zıtlıklardır yaşamı anlamlı kılan.

Yaşadığımız şeylerden zevk almayı becerebilirsek , işte o zaman dördörtlük olur yaşam.

Yaşam sevinçtir gözyaşlarıyla içimize akıttığımız,yaşam sevgidir kalbimizin derinliklerinde sakladığımız.
Yaşam hüzündür bazen yüreğimizi sızlatan,yaşam mutluluktur bizi çoğu zaman coşturan.
Bencillikten,kompleksten arınmak,acımızı,sevencimiz paylaşmak,korkmadan el ele yürüyebilmektir yaşam.

Bir buket gül toplamak, dikenlerine aldirmeden ve bu bukete insanlara sunabilmektir yaşam.

Bir tablo gibi rengarenk,bir şiir gibi akıcı,bir şarkı gibi ahenkli olursa, işte o zaman;" Yaşam savaş değil,sanat" olur oğlum.

Saygılarımla.

Sebahat Karagöz